

Hoge baarge

Mien en Koos van Zanten uit IJzendoorn weure vijftig jaor getrouwd. Het viel midde in de -- wa'ze vroeger zeeje -- de jerpelvakantie. As kado kregte ze van de keinder een reis naor Oosterijk aongebooje. Mien en Koos verschrokke d'r van, want behalve de jaorlijkse bejaordereis, weure ze nooit wijer gewies dan Numwège en Aorum. Ze gonge mit de bus vanaf de Betuwe in Tiel. Toen ze de jerste berge zeuge, zee Koos: 'Kek 'ns Mien, den dieje is nog hogger dan de Grebbebaarg!' Eenmaal in 't hooggebaargte weure ze zo onder de indruk, da'ze d'r sprakeloos van wiere. In 't hotel in lensbroek was 't goed van ète en drinke. En dâ's veurnamer dan al 't mooie wâ'ze zeuge. Nao jers de stad bekeke te hemme zei de gids da ze merge de berg op gaon. Mien von'da vuuls te hoog, mar Koos gong mee. Bij 't umhoog gaon wier Koos zo muuj as een maøj. Eenmaal bove wees de gids alle bekende punte aon. Toe zeej 'ie: 'Schauen Sie nach unten wie schön das Tal und der Fluss da liegen.' 'Potverdorie', zei Koos, a'k beneeje was gebleeve, ha'k alles vuul bèter gezien. Nou bin'k half kapot'. De gids vroeg: 'Was haben sie gesagt?'

Hannes